
INGEBOEKT

Dramatische werkvormen

Verlaeckt Wim (red.), over dramatische werkvormen. Leuven/Amersfoort, Acco, 1987, 168 blz., 420 fr.

„Drama werd vaak beschouwd als een boeiend, maar nutteloos tijdverdrijf ... in het onderwijs. Omdat men drama niet kent, ziet men het nut er niet van in, omdat men niet opgeleid is voor drama, durft men er niet aan beginnen.” Dit schrijft Wim Verlaeckt in zijn inleiding op het werkje „Over dramatische werkvormen”. Dit boek probeert een beetje meer durf te geven aan leerkrachten die ondanks alles sterk vermoeden dat drama belangrijk is.

Johan Heene en Marc Vansteenkiste schetsen in hun bijdrage de geschiedenis van het drama en voegen er een aantal politiek-filosofische en wetenschappelijke overwegingen aan toe. Stan Maes en Walter De Hert omschrijven het begrip drama en onderzoeken de wegen om te komen tot dramatische werkvormen. Zij tonen aan hoe die werkvormen motiveren tot leren. Michaël Goethals tekent een uitgebreide „landkaart” voor creatieve activiteiten.

De drie volgende artikels gaan over de „groten” op dit domein. Wim Verlaeckt gaat in op de ideeën van Brian Way, in het bijzonder op de „zeven menselijke mogelijkheden” die Way onderscheidt m.b.t. de dramatische vorming.

Jacques de Vroomen werkt een aantal gedachten uit die groeiden uit een gesprek met de Engelse dramadocent Gavin Bolton.

Greet Michiels van haar kant beschrijft de onderwijstechniek van de Engelse grote dame Dorothy Heathcote.

In het kader van een groots opgezet alfabetiseringsproject in Peru ontwikkelde de theaterman Augusto Boal een aantal speeltechnieken. José Ruigrok beschrijft die technieken en gaat de bruikbaarheid na van Boals „klachtentheater en standbeeldentheater” in het basisonderwijs.

Luk Van Den Steen schetst de evolutie van drie dramatische werkvormen die vertrekken van het verhaal. Hij toont aan hoe de ene vorm zich op de rug van de andere ontwikkelde.

Wim Verlaeckt waagt zich in een tweede bijdrage nog even in de zone van de dramatische expressie waarin lichamelijke en verbale expressie voor elkaar een aanvulling en een steun zijn.

Cor Geljon legt de band tussen jeugdliteratuur en drama. Hij stelt dat spel een goede vorm kan zijn om leerlingen hun leesbeleving te laten expliciteren.

In het laatste hoofdstuk maakt Nancy Scholten duidelijk hoe zij aan de hand van één bepaald boek, Pluk van de petteflet van Annie M.G. Schmidt, een aantal spellessen kan geven.

Een aantal van deze artikels werden voor het eerst gepubliceerd in Vonk of Moer. Voor de trouwe Vonklezers zijn zij dus niet echt nieuw, maar ook voor hen en zeker voor al die anderen is dit boek een interessante bundeling van ideeën, achtergronden en praktische suggesties. Het is een goed te nemen springplank die de aarzelende leerkracht wat vaart wil geven bij zijn bange duik in de plas van de dramatische expressie.

Herman Boets, Ooststatiestraat 137, 2550 Kontich